

Jean-François Bonhomme

Σχισμή Φωτός

Θανάσης Βαλτινός

ΟΛΚΟΣ

ΑΘΗΝΑ 2001

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ πέθανε έγκλειστος στο Δρομοκαΐτειο το 1896, σαράντα επτά ετών. Ποιητής και πεζογράφος, θεωρείται ο θεμελιωτής του νεοελληνικού διηγήματος. Ύφηγητής φιλοσοφίας επίσης στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο. Ο τάφος του αγνοείται. Σε ένα από τα ποιήματά του θρηνεί το ξανθό και γαλανό και ουράνιο φως, η απώλεια του οποίου μετέβαλε εντός του τον ρυθμό του κόσμου. Πρόκειται βεβαίως για μια μεταφορά. Είναι εξακριβωμένος ο αιφνίδιος έρωτάς του για τη δεκατετραέτιδα κόρη της σπιτονοικοκυράς του, στη Νεάπολη Αθηνών. Η παιδίσκη συνήθιζε συχνά να ανεβαίνει στην ξύλινη σκάλα του λιανωτού για να απλώσει ή να μαζέψει ρούχα. Σε μια απ' αυτές τις ανόδους ο ποιητής κεραυνοβολήθηκε. Η ματιά του αιχμαλωτισμένη από τους λιγνούς μηρούς της καρφώθηκε ψηλότερα, στο αναπτυσσόμενο στάχυ της σχισμής της που μόλις διαφαινόταν κάτω από το χαλαρό, ραμμένο από τη μαμά, εσώρουχο.

Τον θρήνο προκαλεί η παραφορά. Όσο για «το ξανθό και γαλανό και ουράνιο φως» πρόκειται ακριβώς για εκείνο το φως του ηλίου που, διαπερνώντας το τσιτάκι του φουστανιού της μικρής, αγγαίζε καταυγάζοντας την πορσελάνινη ενδοχώρα της.